

A gépjárművek költségelszámolási lehetőségeinek alapvető szabályai a személyi jövedelemadó és a társasági adó rendszerében

I. A személyi jövedelemadó rendszerében¹ a gépjárművekkel kapcsolatos költségek elszámolására általában kétféle okból kerül sor. Egyrészt azért, mert a magánszemély a saját tulajdonában lévő gépjármű – többnyire személygépkocsi – hivatalos célú használatáért költségtérítést kap, és a kapott összeggel szemben számolja el a hivatalos utak költségeit, másrészt valamely önálló tevékenységéhez használja a járművét, és e bevételével szemben számolja el az üzleti utak költségeit.

I./1. A saját tulajdonban lévő személygépkocsi² hivatalos célú használatáért a magánszemély alapvetően kétféle formában kaphat költségtérítést.

a) A költségtérítés egyik módja az, amikor a magánszemély átalány jellegű költségtérítésben részesül. Erre legtöbbször akkor kerül sor, amikor a magánszemély a saját személygépkocsiját rendszeresen használja hivatalos célra.

A kapott összeg ekkor adóköteles bevételnek számít, amellyel szemben a felmerült költségek az üzleti (hivatali) utakra (futásteljesítmény) számolhatók el. A költségek elszámolása – a magánszemély választásától függően – kétféle módszerrel történhet.

Az egyik módszer szerint a kormányrendeletben meghatározott fogyasztási norma³ szerinti üzemanyag-felhasználás költsége és a számlával (bizonylattal) igazolt fenntartási, javítási és felújítási költségek számolhatók el a hivatali célú használat arányában. Mivel a költségtérítéssel szemben csak a hivatalos célú használatra jutó költségeket lehet érvényesíteni, a helyes arány megállapítása céljából a hivatalos utakról⁴ útnyilvántartást⁵ kell vezetni. (Az útnyilvántartás egyébként minden esetben a járművekkel kapcsolatos költségelszámolás alapbizonylata.)

Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni a gépjármű típusát, forgalmi rendszámát és az üzemanyagnormát, és mindazokat az adatokat, amelyek a költségelszámoláshoz szükségesek. A legfontosabb ezek közül a hivatalos céllal megtett kilométerek száma. A gépjárművel kapcsolatos költségek üzemanyagköltségből és fenntartási, javítási, felújítási költségekből állnak. Az üzemanyag-felhasználás költségét az útnyilvántartásban szereplő üzleti (hivatalos) célból megtett kilométerek alapján a kormányrendeletben meghatározott fogyasztási normák figyelembevételével lehet elszámolni. A kormányrendelet egyrészt gépkocsitípusonként,

---

¹ A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: szja-törvény) szabályai szerint.

² Az szja-törvény 3. § 45. pontja alapján személygépkocsinak minősül a négy, illetve három gumibroncs kerékkel felszerelt olyan gépjármű, amely a vezetővel együtt legfeljebb nyolc felnőtt személy szállítására alkalmas, azzal, hogy ide tartozik a benzinüzemű, a dízelüzemű, az elektromos üzemű, a gázüzemű személygépkocsi, a versenyautó, az önjáró lakóautó. Személygépkocsinak minősül továbbá az a vegyes használatú, 2500 kg-ot meg nem haladó megengedett együttes tömegű, olyan gépjármű (nagy rakodóterű személygépkocsi), amelynek rakodótere gyárilag kialakítva kettőnél több utas szállítására alkalmas, de kézzel egyszerűen oldható ülésrögzítése révén a teherszállításra bármikor átalakítható a válaszfal mögötti rakodótér, ideértve azt az esetet is, ha az ülés eltávolítására visszafordíthatatlan műszaki átalakítással került sor.

³ A közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag- és kenőanyag-fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló 60/1992. (IV. 1.) Korm. rendelet 4. §-ában vagy 1. számú mellékletében meghatározott norma.

⁴ Hivatali, üzleti utazás: a magánszemély jövedelmének megszerzése érdekében, a kifizető tevékenységével összefüggő feladat ellátása érdekében szükséges utazás - a munkahelyre, a székhelyre vagy a telephelyre a lakóhelyről történő bejárás kivételével -, ideértve különösen a kiküldetés (kirendelés) miatt szükséges utazást.

⁵ Az szja-törvény 5. számú melléklet II. 7. pontja szerinti részletező nyilvántartás.

másrészt a gépkocsi lökettérfogata szerint határozza meg a fogyasztási normát. A magánszemély választhat a kétféle fogyasztási norma közül. Egy adóéven belül azonban vagy az egyik vagy a másik mértéket lehet alkalmazni, a kétféle fogyasztási normát vegyesen nem. Az üzemanyag áráként vagy az APEH⁶ által közzétett ár⁷, vagy a számlák szerinti üzemanyagár vehető figyelembe a költségelszámolás során.

Az üzemanyagköltség elszámolásánál nem alkalmazhatja az APEH által közzétett üzemanyagárat az a magánszemély, aki az üzemanyag forgalmi adóját az áfatörvény⁸ szabályai szerint levonja. Ilyenkor az üzemanyagköltség elszámolása – az áfa levonása után – kizárólag tételesen, számlák alapján történhet. A számla alapján elszámolt üzemanyag-mennyiség ebben az esetben sem lehet több, mint az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség. A választott ártól az adott negyedévben nem lehet eltérni.

A személygépkocsi fenntartásával, javításával és felújításával kapcsolatos egyéb költség számlák alapján, az útnyilvántartás szerinti arányban számolható el. Értékcsökkenési leírás címén elszámolható továbbá az éves összes bevétel 1 százaléka, de legfeljebb a személygépkocsi beszerzési árának 10 százaléka egy alkalommal, a használatbavétel évében.

A költségelszámolás másik módszere lényegesen egyszerűbb. Ennek alkalmazásánál az üzemanyagköltséget az előzőekben leírtak szerint, minden más, az előző bekezdésben felsorolt költség címén pedig kilométerenként **9 Ft** általános személygépkocsi-normaköltséget lehet elszámolni a kapott költségtérítéssel szemben. A költségelszámolás alapja e módszer alkalmazásánál is a hivatalos utakról vezetett útnyilvántartás.

A magánszemélynek választási lehetősége van a két költségelszámolási módszer között. Választása azonban egész évre és valamennyi általa használt személygépjárműre vonatkozik. A két módszert egy adóéven belül vegyesen nem lehet alkalmazni.

b) A magánszemély saját személygépjárművének hivatali célú használatáért a munkáltatótól kiküldetési rendelvénnyel is kaphat költségtérítést. Ha a térítés mértéke nem több a jogszabály szerint igazolás nélkül elszámolható mértéknél (ez a mérték a hivatalos célra megtett kilométerekre a kormányrendeletben meghatározott üzemanyag-fogyasztási norma alapján az APEH által közzétett üzemanyagárral számított üzemanyagköltség és a kilométerenkénti **9 Ft** személygépkocsi-normaköltség), akkor azt bevételként nem kell a magánszemélynél figyelembe venni. Ha a munkáltató a jogszabályban meghatározott mértéket meghaladó térítést fizet, akkor a teljes összeg adóköteles bevételnek minősül, amellyel szemben a költségek elszámolhatók.

A költségelszámolást illetően ekkor a magánszemélynek választási lehetősége van. Vagy az előzőekben részletezett bizonylat nélkül elszámolható mértéket veszi figyelembe költségként, és a térítés fennmaradó része után fizet adót, vagy a felmerült költségeket az a) pontban leírt módszerrel számolja el.

A törvény kötelezően előírja a kiküldetési rendelvénnyel tartalmi követelményeit. Eszerint a kiküldetési rendelvénnyel a munkáltató által két példányban kiállított bizonylat, amely tartalmazza a hivatali, üzleti utazás(ok) célját, időtartamát, útvonalát, a futásteljesítményt, az

---

⁶ Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal.

⁷ Az üzemanyagárak – havi bontásban – a Magyar Közlönyben és a www.apeh.hu internetes oldalon találhatóak meg.

⁸ Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény.

utazás költségterítését, az ételmezési költségterítést, valamint ezen költségterítés(ek) kiszámításához szükséges adatokat (üzemanyag-fogyasztási norma, üzemanyagár stb.) A kiküldetési rendelvénnyel eredeti példányát a munkáltató, másolatát a magánszemély a bizonylatmegőrzésre vonatkozó rendelkezések betartásával megőrzi.

c) Amennyiben a magánszemély saját tulajdonú tehergépjárművét használja a kifizető érdekében, akkor költségei megtéríthetők akár átalány formájában, akár kiküldetési rendelvénnyel alapján. Lényeges különbség azonban, hogy a 9 Ft-os személygépkocsi-normaköltség, illetve a kiküldetési rendelvénnyel igazolás nélkül elszámolható költségek szabálya tehergépjárművek esetében nem alkalmazható.

I./2. Az **autópálya-matrica** juttatása esetén a magánszemély saját (vagy bérelt, kölcsönvett) személygépkocsijának hivatali, üzleti használata mellett is keletkezik adókötelezettség. Ekkor a matrica érvényességi időszakában a hivatali, üzleti használat díjköteles útszakaszokra vonatkozó, útnyilvántartással alátámasztott tételes kimutatása alapján a matrica árának a magáncélú használat arányos része után a kifizetőt terheli a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezések szerinti adókötelezettség. Ha a magáncélú használat előzőek szerinti meghatározása nem lehetséges vagy a magánszemély az ezzel járó nyilvántartást nem vezeti, a kifizető választhatja, hogy az említett kötelezettségeket a matrica árának 50 százaléka után teljesíti. A kifizető választása nem adóévre szól, hanem minden egyes autópálya bérlet, matrica, tíz vagy négy napos útdíjra külön-külön dönthet az 50 százalékos adóalap választásáról. A cégautóhoz megvett matricára mindez nem vonatkozik, mert a törvény kimondja, hogy a cégautóadó megfizetése, illetve a magáncélú használat megtérítése az úthasználat és a cégautóval összefüggő más kiadások tekintetében is rendezi a magánhasználat miatti adókötelezettséget (az egyéni vállalkozó esetében is).

I./3. Azok a magánszemélyek, akik valamely más tevékenységből (pl. egyéni vállalkozásból, mezőgazdasági kistermelésből, gépjárművek karosszériájának, mint reklámhordozó felületnek a bérbeadásából stb.) származó bevétellel szemben a tételes költségelszámolást – azaz nem a 10 százalékos költséghányadot – alkalmazzák (az szja-törvény 3., illetőleg 11. számú melléklete alapján), a bevétel megszerzése érdekében felmerült gépkocsihasználat költségeként a törvény melléklete szerinti módszerek valamelyikével meghatározott költségeket vehetik figyelembe. Ez azt jelenti, hogy a bevételüket – egyéb igazolt költségeik mellett – a jelen tájékoztató I/1. pont a) alpontjában foglaltak szerint megállapított költségekkel csökkenthetik.

A kizárólag jövedelemszerzési célból megtett utakról a magánszemély, az egyéni vállalkozó ebben az esetben is útnyilvántartás vezetésére köteles. Az útnyilvántartás jelen esetben a jövedelemszerzési célból és a magáncélból megtett utak elkülönítésére szolgál.

Az **egyéni vállalkozónak**⁹ és a **mezőgazdasági őstermelőnek**¹⁰ – az előzőeken túlmenően – lehetősége van arra is, hogy útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométernek megfelelő költséget számoljon el a személygépkocsi üzemi célú használata miatt. Ekkor azonban a fenntartási költségek kizárólag a kilométerenkénti **9 Ft** normaköltség alkalmazásával számolhatók el. Ez a módszer a tehergépjárművek költségelszámolása során nem alkalmazható. Az úthasználat díja az út használatára való jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon megvalósult üzleti célú futásteljesítmény arányában számolható el.

⁹ Az szja-törvény 3. § 17. pontja.

¹⁰ Az szja-törvény 3. § 18. pontja.

További speciális szabály az, hogy amennyiben az egyéni vállalkozó a gépjármű után megfizeti a cégautó-adót, akkor útnyilvántartás vezetésére nem köteles, és az éves futásteljesítmény egésze hivatali célúnak minősül. Ezen túl, a cégautó-adó megfizetése esetén az egyéni vállalkozó a személygépjármű értékcsökkenési leírását az szja-törvény 11. számú mellékletének II. pontja szerint, azaz öt év alatt számolhatja el.

Bármelyik költségelszámolási módszer választása esetén a gépjármű tulajdonjogát igazolni kell egy esetleges adóellenőrzés során. A tulajdonjog igazolása a kötelező gépjármű felelősségbiztosítás befizetését igazoló szelvényel történik, amelyet az adó megállapításához való jog elévüléséig meg kell őrizni.

II. A Tao. törvény¹¹ hatálya alá tartozó adózó a járművek bekerülési értékét (beszerzési árat) a tárgyi eszközökre vonatkozó általános szabályok szerint számolhatja el. Ebből következik a számviteli elszámolásra és a társasági adóalap meghatározására egyaránt érvényes főszabály, hogy ezen eszközök bekerülési értékét értékcsökkenési leírás útján kell figyelembe venni.

A Tao. törvény alanya a tulajdonában lévő gépjárműve(i) beszerzési, fenntartási, karbantartási, javítási, valamint üzemanyag-költségeit a számviteli törvény előírásának megfelelően **kizárólag szabályszerűen kiállított számlák** alapján érvényesítheti. Az ilyen módon dokumentált költségeket (üzemanyag-költségnél a felhasználást alátámasztó útnyilvántartás alapján) a Tao. törvény az adóalapnál is elismeri.

A Tao. törvény alapján¹² a vállalkozási tevékenység érdekében felmerülő költségnek, ráfordításnak minősül a cégautó használata, fenntartása és üzemeltetése révén felmerült költség, ráfordítás, ideértve az azzal összefüggő, törvényen alapuló, az államháztartás valamely alrendszere számára történő kötelező befizetést is.

III. A kifizető tulajdonában lévő vagy bármely más jogcímen használt személygépkocsi magáncélú használata esetén a kifizetőnek cégautóadót és annak 25%-át kitevő **egészségügyi hozzájárulást** kell fizetnie. A munkaviszony keretében biztosított cégautó adójának 25%-a után 3% **munkaadói járulékot** is kell fizetni.

IV. A cégautó magáncélú használatába beletartozik az úthasználat és minden más berendezés vagy szolgáltatás (pl. garázs, parkolás) használata is. Erre tekintettel a cégautóadó megfizetésével az ilyen magáncélú felhasználások miatt külön nem keletkezik adófizetési kötelezettség. A **cégautóadó** fizetésére az a kifizető köteles, aki (amely) a magánszemély(ek) számára a magáncélú használatot biztosítja (lehetővé teszi). A cégautóadó fizetésére kötelezettnek a személygépkocsi tulajdonosát – ha a tulajdonos és az üzemeltető (üzemeltető) személye eltér, akkor üzemeltetőjét (üzemeltetőjét) – kell tekinteni, kivéve, ha okirattal bizonyítja, hogy a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólag más személy jogosult. Ez utóbbi esetben a személygépkocsi használatának átengedésére kizárólagos jogosult más kifizető köteles a cégautóadót megfizetni.

Magáncélú használatnak az minősül, ha bármely körülmény vagy dokumentum (így különösen a tárolás helye, illetve az irányadó belső szabályzat, szerződés, útnyilvántartás) alapján megállapítható, hogy a cégautót magánszemély(ek) – akár állandó, akár eseti

---

¹¹ A társasági adóról és az osztalékadóról szóló, többször módosított 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény).

¹² A Tao. törvény 3. számú melléklet B) fejezet 6. pontja.

jelleggel, a cégautó egyéb használatától függetlenül – személyes célra (is) használja (használják), vagy használhatja (használhatják). Személyes (magáncélú) használatnak minősül a lakóhelyről a munkahelyre, székhelyre, telephelyre történő bejárás is, kivéve, ha az említett útvonalon történő használat kiküldetés (kirendelés), külföldi kiküldetés, külszolgálat keretében történik.

A cégautó után az adó havonta fizetendő mértéke a következő:

A személygépkocsi beszerzési ára (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évében és az azt követő 1–4. évben (Ft)	A személygépkocsi beszerzésének évét követő 5. és további években (Ft)
1–500 000	6000	3000
500 001–1 000 000	8000	4000
1 000 001–2 000 000	12000	6000
2 000 001–3 000 000	20000	10000
3 000 001–4 000 000	26000	13000
4 000 001–5 000 000	32000	16000
5 000 001–8 000 000	42000	21000
8 000 001– 10 000 000	60000	30000
10 000 001–15 000 000	82000	41000
15 000 000 felett	112000	56000

A cégautóadót a kifizetőnek havonta meg kell állapítania, valamint a tárgy hónapot követő hó 12-ig meg kell fizetnie, illetve be kell vallania a kötelezettségei között¹³. Az adókötelezettség tekintetében minden olyan hónap, amelyben a kifizető – bármely rövid időtartamra – magáncélú használatot biztosított (tett lehetővé), egész hónapnak számít. A cégautóadó fizetésére kötelezett kifizető személyében bekövetkezett változás esetén az új kifizetőt a változás hónapját követő hónaptól terheli a cégautóadóval összefüggő minden kötelezettség. Ha a cégautóadó fizetésére kötelezett kifizető a személygépkocsit üzletszerűen kölcsönző, bérbeadó kifizetőtől (más személytől) nem a teljes naptári hónapra szerezte meg a cégautó használatának jogát, akkor a cégautóadó havonta fizetendő mértéke – az előbbiektől eltérően – a táblázat szerint megállapított adótétel egyharmcad részének és a használat alapjául szolgáló jogviszony (így különösen a bérlet) fennállása napjai számának szorzata, ha ez alatt az időszak alatt a kifizető – bármely rövid időtartamra – magáncélú használatot biztosított.

A személygépkocsi beszerzési ára:

a) a személygépkocsinak az üzembe helyezése időpontjára a számvitelről szóló törvény¹⁴ rendelkezéseinek megfelelően megállapított bekerülési (beszerzési és előállítási) értéke, egyéni vállalkozó által üzembe helyezett személygépkocsi esetében a személygépkocsinak az üzembe helyezés időpontjára az szja-törvény rendelkezései szerint megállapított beruházási költsége;

¹³ A cégautóadót a kifizető a havi járulék- és adóbevallásban vallja be.

¹⁴ A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény.

b) a személygépkocsinak a magáncélú használat első napjára megállapított szokásos piaci értéke, ha a cégautóadó fizetésére kötelezett kifizető bármely okból nem ismeri a személygépkocsi a) pont szerinti beszerzési árát.

Ha a cégautóadó fizetésére nem az a kifizető (más személy) kötelezett, aki (amely) a cégautót a magáncélú használatot megelőzően üzembe helyezte, akkor e kifizető (más személy) nyilatkozhat a cégautóadó fizetésére kötelezett kifizetőnek a cégautó beszerzési áráról. A cégautó szokásos piaci értékét a cégautónak megfelelő személygépkocsi forgalmazását üzletszerűen végző vállalkozás – a cégautó beszerzésének időpontját figyelembe vevő, a valóságnak megfelelő – írásba foglalt nyilatkozata alapján is meg lehet állapítani. A cégautó beszerzésének éve a tulajdonjog megszerzésének éve, ha azonban a cégautóadó megfizetésére nem a tulajdonos kötelezett, akkor az adófizetés alapjául szolgáló jogviszony keletkezésének (így különösen a bérleti szerződés, a lízingszerződés megkötésének) az éve. Az **eva hatálya alatt** az egyéni vállalkozót, a jogi személy, a jogi személyiség nélküli gazdasági társaság adóalanyt, továbbá magánszemély tagját, volt tagját (örökösét) nem terheli a cégautóadóval összefüggésben adókötelezettség.

Nem kell megfizetni a cégautóadót meghatározott célokra használt személygépjárművek esetében, így azon személygépkocsi után:

- amelyet megkülönböztető fény- és figyelmeztető jelzést adó készülékkel szereltek fel (az erről szóló belügyminisztériumi rendelet alapján), továbbá, amelyet az egyházak, egyházi karitatív szervezetek kizárólag alapfeladataik ellátásához üzemeltetnek;
- amelyet postai szolgáltatás (SZJ 64.11.1.), közműhiba- elhárítás, kegyeleti szolgáltatás céljából üzemeltetnek, továbbá amelyet a személygépkocsi-kereskedelemmel üzletszerűen foglalkozó kifizető kizárólag továbbértékesítési céllal szerzett be, valamint amelyet a társas vállalkozás taxi rendszerű személyszállítás, vagy gyakorlati gépjárművezető-oktatás céljából üzemeltet;
- amelyet a betegségmegelőző és gyógyító céllal, szociális céllal, az egészségkárosodott, hátrányos helyzetűek segítésére létrehozott alapítvány, közalapítvány, egyesület, köztestület, valamint célszervezet kizárólag súlyosan fogyatékos személyek szállítására üzemeltet;
- amelyet kizárólag az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott házi orvosi, házi gyermekorvosi tevékenység érdekében, valamint az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat intézetei törvény alapján kizárólag betegségmegelőző, gyógyító, egészségkárosodást csökkentő közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi alapfeladatának ellátása érdekében üzemeltetnek;
- amelyet a kifizető ellenérték fejében adott a magánszemély használatába, feltéve, hogy a használat díjának (például a bérleti díjnak, a lízingszolgáltatás díjának) a havi mértéke eléri a cégautóadó havi mértékét és a személygépkocsi üzemeltetésének összes költségét és közterheit kizárólag a személygépkocsit használó magánszemély viseli;
- amelyet az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet;
- amelyet a vállalkozói jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozó üzemeltet, kivéve azon időszakot, amelyre vonatkozóan az értékcsökkenési leírást, a bérleti díjat költségként számolja el.

A kifizető köteles azonban megállapítani, megfizetni és bevallani a cégautóadót azon cégautó után, amelyet – az utolsó három jogcímen fennálló mentességet nem ideértve – nem kizárólag a meghatározott alapfeladatok ellátására használnak, hanem a körülményekből megállapítható a személyes használat is. Az alapfeladathoz kapcsolódó kizárólagos használatot igazoló minden dokumentumot (menetlevél, útnyilvántartás) az adó

megállapításához való jog elévüléséig a kifizetőnek meg kell őriznie. Ellenkező esetben azt kell feltételezni, hogy a cégautóadó megfizetése alól az említett rendelkezések alapján nem mentesült.

Nem kell megállapítani, megfizetni és bevallani a cégautóadót azon személygépkocsi után, amelyet a kifizető a hónap egyetlen napján sem üzemeltetett és ez a tény a körülmények alapján egyértelműen megállapítható. Ilyen körülménynek kell tekinteni különösen a cégautó tartalékban tartását és üzemképtelenségét mindaddig, amíg az nem kerül forgalomba. Amennyiben olyan magáncélú használatról van szó, amikor a magánszemély az egyébként a cégautóadó fizetésére kötelezett kifizetőnek térítést fizet, szintén nem kell cégautóadót fizetni, feltéve, hogy ez a térítés legalább a magáncélú használat során futott kilométernek megfelelően:

- az üzemanyag-fogyasztási norma és az APEH által közzétett üzemanyagár alapján az szja-törvény rendelkezései szerint megállapított, vagy
- a számlák alapján meghatározott üzemanyagköltség és az általános személygépkocsi-normaköltség figyelembevételével kiszámított összeg. Az üzemanyagköltség megtérítettnek tekintendő akkor is, ha a magáncélú használatra jutó üzemanyagra fordított kiadást kizárólag a magánszemély viseli.

V. Abban az esetben, ha a magánszemély más helységben lakik, mint ahol dolgozik, akkor a munkáltató a munkavállaló saját gépjárművével történő munkába járásával¹⁵ kapcsolatos költségeit megtérítheti, illetve bizonyos esetekben köteles azt megtéríteni. Nem tartozik az adóalapba – azaz gyakorlatilag adómentesen adható – a költségtérítés, ha annak összege nem haladja meg a munkahely és a lakóhely között közforgalmi úton mért távolság figyelembevételével kilométerenként a 9 Ft-ot. Ez az összeg nem tévesztendő össze az általános személygépkocsi-normaköltséggel, mivel a munkába járás költségtérítése mellett további költségek (például a benzinköltség) nem számolhatóak el. Ez egyben azt jelenti, hogy a költségtérítés kilométerenként 9 Ft-ot meghaladó része a magánszemély munkaviszonyból származó jövedelmének minősül.

A munkáltató köteles a kilométerenkénti 9 Ft-os költségtérítés biztosítani abban az esetben, ha

- a munkavállaló állandó vagy ideiglenes lakóhelye és munkahelye között nem közlekedik tömegközlekedési eszköz;
- a munkavállaló munkarendje miatt tömegközlekedési eszközt nem vagy csak hosszú várakozással tudna igénybe venni;
- a munkavállaló mozgáskorlátozottsága miatt nem képes tömegközlekedési eszközzel közlekedni.

---

¹⁵ A munkába járással kapcsolatos költségtérítésről szóló 78/1993. évi (V. 12.) Korm. rendelet 2. § a) pontja szerint csak a közigazgatási határon kívülről történő utazás tekinthető munkába járásnak.